

ВЕЋУ ЗА СТУДИЈЕ ПРИ УНИВЕРЗИТЕТУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРИЈАВА ТЕМЕ ЗА ИЗРАДУ МАСТЕР РАДА

Обраћам се Већу за студије при Универзитету са молбом да ми се, као студенту мастер академских студија

РЕЛИГИЈА У ДРУШТВУ, КУЛТУРИ И ЕВРОПСКИМ ИНТЕГРАЦИЈАМА
одобри израда мастер рада.

Наслов рада:

СХВАТАЊЕ ВЕРСКОГ СИНКРЕТИЗМА У СВЕТЛУ КРИТИКЕ КУЛТУРАЛИЗМА

Предмет рада

Рад ће бити посвећен критичком преиспитивању категорије верског синкретизма у оквиру савременог академског изучавања религије, и то из перспективе теоријског оквира развијеног за критику идеолошке тенденције културализма. Полазећи од става да религију треба посматрати као изразито динамичну и прилагодљиву појаву, а не као статичан, есенцијализован и изолован систем (Бакић-Хејден, 2014), у раду ће се проблематизовати опасност од културалистичког тумачења религијских феномена. Такво тумачење налази свој најдалекосежнији облик у тези о сукобу цивилизација, у којој се религијске традиције представљају као одређујућа и непроменљива својства супротстављених цивилизација (Huntington, 1996). Под културализмом ће се у раду сматрати тенденција да се култура (укључујући и религију) схвата као скуп непроменљивих, хомогених и међусобно искључивих карактеристика које детерминишу идентитет и понашање одређених друштвених група, читавих друштава или скупа више друштава („цивилизација“), често занемарујући њихов историјски, политички и економски контекст.

Концептуална разрада критике културализма у раду ће се спроводити путем два комплементарна приступа: анализом *хийосѣайичких айсѣракѣија* које појам културе оптерећују недовољно испитаним претпоставкама (Stjernfelt, 2018) и проширењем такве анализе историјским разматрањем глобалних односа моћи који, у тумачењима заснованим на теоријама зависности и светско-системским теоријама (Frank, 2007; Amin, 2009), доприносе разумевању идеолошке функције

културализма у процесу репродукције глобалног капиталистичког поретка. Посебна пажња посветиће се критици евроцентризма као облика културализма у тумачењу Самира Амина, његовом разликовању системског учинка центра и периферије, те анализи начина на који се религијске традиције тумаче као извор неједнаког друштвеног развоја и обликовања привредних и политичких система.

Други део рада усредсредиће се на операционализацију такве критике кроз анализу конкретних спорних или оспораваних категорија у изучавању религије (Chryssides & Whitehead, 2023). Предмет истраживања постаће појмовна мрежа коју чине категорије *свећске религије*, *народне религије*, *нових религијских њокреџа*, *сујеверја* и *синкреџизма*. Биће испитано како те категорије, упркос својој претпостављеној описној вредности и конвенционалној употреби у подручју изучавања религије, често носе идеолошки набој, репродукују хијерархијске односе и делују у оквиру културалистичког идеолошког обрасца. На примеру категорије *свећске религије* указаће се на њену колонијалну функцију и произвољност критеријума (Taira, 2023), док ће се кроз категорије *народне религије* (Bowman, 2023), *нових религијских њокреџа* (Chryssides, 2023) и *сујеверја* (Whitehead, 2023) проблематизовати бинарна подела на „званичну“ и „незваничну“ религиозност, односно на „треће подручје“ (смештено између религијског и световног) које служи легитимизацији друштвене контроле.

Трећи, средишњи део рада, биће посебно посвећен категорији *верског синкреџизма*. Ту ће се предмет истраживања сузити на анализу дуге и слојевите историје тог појма, и то од Плутарховог позитивног значења као уједињења пред заједничком опасношћу, преко протестантског теолошког преиначења у 17. веку којим синкретизам постаје оптужба за нелегитимно мешање и нарушавање чистоте вере (Voespflug, 2006; Levinskaya, 1993), до његове ревалоризације у оквиру модерних студија религије. Предмет пажње биће полисемичност појма и напетост између различитих приступа његовом коришћењу: теолошко-нормативног, феноменолошког, логичко-аналитичког, социо-структуралног, когнитивног и дискурзивно-рефлексивног (Leopold & Jensen, 2014; Kraemer, 2014; Van der Leeuw, 2014; Vroom, 2014; Bastide, 2014; Martin, 2014; Stewart, 2014). Циљ овог дела рада није да се понуди коначна дефиниција верског синкретизма, него да се он, између осталог, сагледа и као динамичко поље у којем се одражавају друштвене противречности, односи моћи и борба за легитимност.

На послетку, предмет рада постаће разматрање статуса категорије верског синкретизма као *идеолојеме културализма*. Ослањајући се на интерпретативни поступак Фредрика Џејмсона (Džejmson, 1984), испитаће се како супротстављене претпоставке о синкретизму, оне које инсистирају на „чистоти“ и оне које афирмишу „мешавину“, заправо служе као симболички изрази класног антагонизма и глобалних друштвених асиметрија. Као практичан пример, у раду ће се анализирати савремена дебата о „затвореним традицијама“ или „затвореним праксама“ која се, у оквиру савременог паганства и вештичарства, интензивно води кроз деловање на популарним друштвеним мрежама, а којом је поново дошао до

изражаја идеолошки набој категорије верског синкретизма у културалистичим терминима (Chaudhuri & Ward, 2025; Alessio & Wallis, 2025). Коначно, предложиће се приступ према којем се синкретизам не тумачи првенствено као својство одређених религија, већ као аналитички појам за проучавање дискурса о религијском мешању, чиме би се избегла замка есенцијализма и омогућила плодотворнија анализа религијских феномена у савременом свету.

Циљеви рада

Примарни циљ рада биће да се изврши критичка ревалоризација категорије верског синкретизма у академском изучавању религије, показујући на који начин та категорија може бити оптерећена културалистичким претпоставкама (есенцијализам, статичност, неисторичност) и како се, уместо да буде дескриптивни термин, често користи као идеолошки образац у оквиру дискурса о чистоти, аутентичности и легитимности.

Секундарни циљ рада биће да се изради концептуални оквир за критику културализма у изучавању религије, заснован на релационо-динамичком приступу, светско-системским теоријама (Амин, Франк) и рефлексивној антропологији. Такав оквир треба да омогући да се религијски феномени тумаче у контексту глобалних односа моћи, историјских промена и друштвених противречности, а не као изоловане и непроменљиве културне датости.

Терцијарни циљ рада, који проистиче из претходна два, јесте да се формулише хеуристички модел за даља истраживања верског синкретизма и сродних категорија, испробан конкретном применом на основу анализе савремених дебата о „затвореним традицијама“ (у дискурсима о културном присвајању и етничкој ексклузивности).

Методи рада

У раду ће бити примењен интердисциплинарни и сложен теоријско-методолошки приступ који се ослања на критичку појмовну анализу, дијалектичку херменеутику и анализу дискурса.

Метод критичке анализе појмова (концептуална анализа): У делу рада посвећеном концептуалном оквиру, користиће се метод анализе појмова у форми спецификације значења и идентификовања хипостатичких апстракција, прилагођен теоријском приступу интелектуалне историје. Тим методом биће преиспитане антиномичне претпоставке о појму културе и начини на које он може водити у културализам.

Компаративно-историјски метод: Приликом анализе историјског развоја појма синкретизма и других спорних категорија, користиће се спој историјског

метода и упоредног метода, чиме ће бити сагледане промене значења термина од антике до савремених студија религије.

Дијалектичко-херменеутички метод: За синтетички део истраживања и за утврђивање статуса синкретизма као идеологеме културализма, примениће се Џејмсонов метод тумачења културних творевина као симболичких чинова у којима се одражавају антагонизми друштвеног поретка. Такав поступак би требало да омогући да се супротстављене дефиниције синкретизма не тумаче као логичко-категоријалне непрецизности, већ као изрази класног антагонизма и глобалних асиметрија на релацији центар/периферија.

Анализа дискурса: У сврху препознавања културализма у спорним категоријама и формулисања предлога за рехабилитацију појма верског синкретизма, биће примењена анализа дискурса, пре свега у верзији коју заговарају Чарлс Стјуарт и Розалинд Шо (анализа дискурса о синкретизму и антисинкретизму). То подразумева да се као основни предмет истраживања не схватају саме религијске праксе означене као синкретичке, већ дискурси и институционални контексти у којима се та ознака производи, оспорава или прихвата.

Напомена: Рад неће укључивати емпиријско истраживање (анкетирање, интервјуисање, посматрање или квантитативне методе), већ ће бити искључиво теоријско-методолошке и епистемолошке природе, и заснован на проучавању релевантне литературе.

Структура рада по поглављима

1. Уводно разматрање: Синкретизам у видокрућу изучавања религије

Уводно поглавље које проблематизује сам приступ синкретизму. Показује се зашто је овај појам релевантан и зашто захтева ново читање у светлу критике културализма. Представљање предмета, циљева, метода и основне тезе рада. Кратак осврт на значај критичког преиспитивања категорија у изучавању религије.

2. Концептуални оквир критике културализма у изучавању религије

Изградња теоријске основе. Објашњава се релационо-динамички приступ религији, Стјернфелтова типологија претпоставки о култури, и Аминова и Франкова критика евроцентризма као културализма кроз призму теорија зависности и светско-системске теорије. Посебно се разматра однос према религији у контексту друштвених промена (концепт пододређености).

3. Препознавање културализма у спорним категоријама изучавања религије

Упознавање са оквиром спорних појмова у изучавању религије. Анализа пет категорија: *свештске религије* (колонијална функција, искључивање), *народне религије* (бинарна подела на званично/незванично), *нових религијских покрета*

(маргинализација), *сујеверја* (треће подручје, оруђе друштвене контроле) и *синкретизма* (релационо у односу на претходне појмове). Циљ је показати како ове категорије репродукују културалистичку матрицу.

4. Категорија верској синкретизма као идеологема културализма

Средишње поглавље. Прати се историја појма (од Плутарха, преко Еразма Ротердамског и протестантског преиначења, до савремених студија), приказују супротстављене теоријске претпоставке о синкретизму, и на крају се, ослањајући се на Џејмсона и Стјуарта, кроз конкретно истраживање актуелних распри поводом синкретичких религијских пракси савременог паганства и вештичарства као алтернативних религијских концепата, аргументује теза да синкретизам функционише као идеологема која у себи артикулише односе моћи и борбу за легитимност.

5. Закључно разматрање: Хеурисџички џуџоказ верској синкретизма

Рекапитулација истраживања. Завршна разматрања о томе како би се редефинисани концепт синкретизма (као аналитичко средство за проучавање дискурса, а не као етикета за појединачне религије) могао користити у будућим истраживањима као смерница за избегавање опасности културализма.

Прелиминарни списак литературе

1. Alessio, Dominic & Wallis, Robert J. 2025. *Faith, Folk and the Far Right. Racist and Anti-Racist Heathenry and Occultism in Britain*. Manchester: Manchester University Press
2. Amin, Samir. 1988. *L'eurocentrisme: Critique d'une idéologie*. Paris: Anthropos
3. Amin, Samir. 1996. Imperialism and Culturalism Complement Each Other. *Monthly Review*, 48(2), 1–11
4. Amin, Samir. 2009. *Eurocentrism: Modernity, Religion, and Democracy – A Critique of Eurocentrism and Culturalism*. New York: Monthly Review Press (prevod s francuskog)
5. Apter, Andrew. 2014. Herskovits's Heritage: Rethinking Syncretism in the African Diaspora. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 160-184). London & New York: Routledge
6. Asad, Talal. 1993. *Genealogies of Religion: Discipline and Reasons of Power in Christianity and Islam*. Baltimore & London: Johns Hopkins University Press

7. Бакић-Хејден, Милица. 2014. Религија и религијски ауторитет у доба секуларизма и глобализације – неке импликације за Балкан. У: Павићевић, Александра (ур.). *Религија, религиозност и савремена култура: Од мистичној до (и)рационалној и vice versa* (стр. 19-37). Београд: Етнографски институт САНУ
8. Бандић, Душан. 1991. *Народна религија Срба у 100 појмова*. Београд: Нолит
9. Barnette, Jane. 2022. Hocus-Pocus: WitchTok Education for Baby Witches. In: Boffone, Trevor (ed.). *TikTok Cultures in the United States* (pp. 97-107). Abingdon & New York: Routledge
10. Bastide, Roger. 2014. Problems of Religious Syncretism. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 113-139). London & New York: Routledge (prevod s francuskog)
11. Benavides, Gustavo. 2014. Syncretism and Legitimacy in Latin American Religion. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 194-216). London & New York: Routledge
12. Bœspflug, François. 2006. Le syncrétisme et les syncrétismes: Périls imaginaires, faits d'histoire, problèmes en cours. *Revue des sciences philosophiques et théologiques*, 90 (2), 273-295
13. Bowman, Marion. 2023. Folk Religion. In: Chryssides, George D. & Whitehead, Amy R. (eds.). *Contested Concepts in the Study of Religion: A Critical Exploration* (pp. 39-43). London, New York & Dublin: Bloomsbury Academic
14. Vajs, Albert. 1965. *Razvitak civilizacije*. Beograd: Narodna knjiga
15. Whitehead, Amy R. 2023. Superstition. In: Chryssides, George D. & Whitehead, Amy R. (eds.). *Contested Concepts in the Study of Religion: A Critical Exploration* (pp. 123-128). London, New York & Dublin: Bloomsbury Academic
16. Van der Leeuw, Gerardus. 2014. The Dynamism of Religions. Syncretism. Mission. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 98-102). London & New York: Routledge
17. Weber, Max. 1989. *Protestantska etika i duh kapitalizma*. Sarajevo: Veselin Masleša i Svjetlost (prevod s nemačkog)
18. Wodak, Ruth & Meyer, Michael (eds.). 2001. *Methods of Critical Discourse Analysis*. London, Thousand Oaks & New Delhi: SAGE Publications
19. Vroom, Hendrik M. Syncretism and Dialogue: A Philosophical Analysis. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 103-112). London & New York: Routledge

20. Vukomanović, Milan. 2008. *Homo viator: religija i novo doba*. Beograd: Čigoja štampa
21. Gerc, Kliford. 1971. Religija kao kulturni sistem. *Kultura*, 13-14, 24-43 (prevod s engleskog)
22. Gramsci, Antonio. 1987. Biljeske o folkloru. *Narodna umjetnost*, 24, 193-197 (prevod s italijanskog)
23. Day, Matthew. 2023. *No Bosses, No Gods: Marx, Engels, and the Twenty-first Century Study of Religion*. Berlin & Boston: De Gruyter
24. Gilli, Gian Antonio. 1974. *Kako se istražuje: vodič u društvenim istraživanjima*. Zagreb: Školska knjiga (prevod s italijanskog)
25. Ђурић, Михаило. 1960. Анализа појмова у друштвеним наукама. *Анали Правној факултету*, 8:1/2, 152-168
26. Eliade, Mirča. 1980. *Sveto i profano*. Vrnjačka Banja: Zamak kulture (prevod s francuskog)
27. Cornish, Helen. 2023. Accusing Witches in the Twenty-first Century: Locating Appropriation. *Approaching Religion*, 13.3, 23-39
28. Crane, William. 2018. Cultural Formation and Appropriation in the Era of Merchant Capitalism. *Historical Materialism*, 26 (2), 242-270
29. Kraemer, Hendrik. 2014. Syncretism. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 39-47). London & New York: Routledge
30. Chryssides, George D. & Whitehead, Amy R. (eds.). 2023. *Contested Concepts in the Study of Religion: A Critical Exploration*. London, New York & Dublin: Bloomsbury Academic
31. Light, Timothy. 2014. Orthosyncretism: An Account of Melding in Religion. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 325-347). London & New York: Routledge
32. Levi-Stros, Klod. 1978. *Divlja misao*. Beograd: Nolit (prevod s francuskog)
33. Levinskaya, Irina A. 1993. Syncretism – The Term and Phenomenon. *Tyndale Bulletin*, 44.1, 117-128
34. Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). 2014. *Syncretism in Religion: A Reader*. London & New York: Routledge
35. Law, John; Afdal, Geir; Asdal, Kristin; Wen-yuan, Lin; Moser, Ingunn & Singleton, Vicky. 2013. Modes of Syncretism: Notes on Noncoherence. *Common Knowledge* 20:1, 172-192

36. Martin, Luther H. 2014. Syncretism, Historicism, and Cognition. A Response to Michael Pye. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 286-294). London & New York: Routledge
37. Milić, Vojin. 1986. *Sociologija saznanja*. Sarajevo: Veselin Masleša
38. Mitchell, Jon P. 2017. Defining Religion: Geertz and Asad. In: King, Richard (ed.). *Religion, Theory, Critique: Classic and Contemporary Approaches and Methodologies* (pp. 327-334). New York: Columbia University Press
39. Pye, Michael. 2014. Syncretism and Ambiguity. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 59-67). London & New York: Routledge
40. Pešić, Jelena N. 2025. *Teorije zavisnosti: kapitalizam iz vizure periferije*. Beograd: Univerzitet u Beogradu – Filozofski fakultet
41. Pizza, Murphy & Lewis, James R. (eds.). 2009. *Handbook of Contemporary Paganism*. Leiden & Boston: Brill
42. Pišev, Marko i Milenković, Miloš. 2013. „Islam“ u anti-multikulturnoj retorici političara i antropologa Zapadne Evrope: kongruencija ili koincidencija? *Etnoantropološki problemi*, 8 (4), 965-985
43. Radulović, Lidija. 2007. Koncepti Dušana Bandića: narodna religija i narodno pravoslavlje u kontekstu istraživanja religije u domaćoj etnologiji XX veka. U: Nedeljković, Saša (ur.). *Antropologija savremenosti: zbornik radova* (str. 102-122). Beograd: Srpski genealoški centar i Odeljenje za etnologiju i antropologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu
44. Радуловић, Лидија Б. и Благојевић, Мирко. 2013. Традиционална верска култура, народно и официјелно православље. *Култура*, 141, 23-36
45. Радуловић, Лидија Б. и Стојановић, Ђорђе. 2025. Народно православље у Србији: од концепта Душана Бандића до живљене религије. *Гласник Етнографског института САНУ LXXIII* (3), 59-82
46. Rountree, Kathryn (ed.). 2017. *Cosmopolitanism, Nationalism, and Modern Paganism*. New York: Palgrave Macmillan
47. Ringgren, Helmer. 1969. The Problems of Syncretism. In: Hartman, Sven S. (ed.). *Syncretism: Based on Papers read at the Symposium on Cultural Contact, Meeting of religions, Syncretism held at Åbo on the 8th-10th of September, 1966* (pp. 7-14). Stockholm: Almqvist & Wiksell
48. St. Lawrence, Emma. 2024. The Algorithm Holy: TikTok, Technomancy, and the Rise of Algorithmic Divination. *Religions*, 15:435

49. Sinani, Danijel. 2010. *Narodna religija: odabrana poglavlja*. Beograd: Srpski genealoški centar i Odeljenje za etnologiju i antropologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu
50. Sinani, Danijel. 2014. *Nove i alternativne religije*. Beograd: Srpski Genealoški centar i Odeljenje za etnologiju i antropologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu
51. Stjernfelt, Frederik. 2018. Criticizing Erroneous Abstractions: The Case of Culturalism. In: Emmeche, Claus, Budtz Pedersen, David & Stjernfelt, Frederik (eds.). *Mapping Frontier Research in the Humanities* (pp. 59-73). London & New York: Bloomsbury Academic
52. Stewart, Charles. 2014. Relocating Syncretism in Social Science Discourse. In: Leopold, Anita M. & Jensen, Jeppe S. (eds.). *Syncretism in Religion: A Reader* (pp. 264-285). London & New York: Routledge
53. Stewart, Charles & Shaw, Rosalind (eds.). 1994. *Syncretism/Anti-Syncretism: The Politics of Religious Synthesis*. London & New York: Routledge
54. Strmiska, Michael (ed.). 2005. *Modern Paganism in World Cultures: Comparative Perspectives*. Santa Barbara: ABC-CLIO
55. Taira, Teemu. 2023. World Religion. In: Chryssides, George D. & Whitehead, Amy R. (eds.). *Contested Concepts in the Study of Religion: A Critical Exploration* (pp. 141-145). London, New York & Dublin: Bloomsbury Academic
56. Филиповић, Мил[енко] С. 1953. Основни карактер и структура народног веровања у источном делу Југославије. *Зборник Мајице српске. Серија друшћвених наука*, 6, 59-69
57. Frank, Andre Gunder. 2007. No Civilization/s: Unity and Continuity in Diversity; or, Multilateral and Entropic Paradigms for the World Today and Tomorrow. *Positions*, 15:2, 225-249
58. Huntington, Samuel P. 1996. *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order*. New York: Simon & Schuster
59. Hughes, Aaron W. & McCutcheon, Russell T. (eds.). 2021. *What Is Religion? Debating the Academic Study of Religion*. New York: Oxford University Press
60. Chaudhuri, Soma & Ward, Jane. (eds.). 2025. *The Witch Studies Reader*. Durham: Duke University Press
61. Džejmson, Fredrik. 1984. *Političko nesvesno: Pripovedanje kao društveno-simbolični čin*, Beograd: Rad (prevod s engleskog)

62. Schmidt, Bettina E. 2023. Syncretism. In: Chryssides, George D. & Whitehead, Amy R. (eds.). *Contested Concepts in the Study of Religion: A Critical Exploration* (pp. 129-133). London, New York & Dublin: Bloomsbury Academic
63. Shaw, Rosalind & Stewart, Charles. 1994. Introduction: Problematizing Syncretism. In: Stewart, Charles & Shaw, Rosalind (eds.). *Syncretism/Anti-Syncretism: The Politics of Religious Synthesis* (pp. 1-24). London & New York: Routledge

Радна биографија

Владимир Марковић по занимању је дипломирани социолог. Ради на подршци научноистраживачком раду у Стручној служби Универзитета у Београду, а поред тога је уредник издавачке делатности Књижарско-издавачке задруге Бараба. Био је члан уредништва часописа *Прелом*. Објављивао је радове на теме из политичке социологије, социокултурне антропологије, истраживања друштвених покрета и критике идеологије.

Рођен је 24. јуна 1977. године у Краљеву. Након завршене Једанаесте београдске гимназије, природно-математички смер, уписује студије социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду, на којем дипломира 2002. Школу резервних официра ВСЦГ, смер пешадија, завршава 2005. Од 2003. године запослен је у Стручној служби Универзитета у Београду, радећи на пословима универзитетске аналитике и организовања подршке научноистраживачком раду. Заменик је секретара Сената и секретар је Већа института Универзитета у Београду.

Био је члан Савета Универзитета у Београду од 2016. до 2020. Од 2021. члан је Одбора за родну равноправност Универзитета у Београду. Од 2022. је ангажован као рецензент Националног тела за акредитацију и обезбеђење квалитета у високом образовању.

Члан је Српског социолошког друштва од 2011, а Мреже академске солидарности и ангажованости од 2019. године. За период 2012/2013. носилац је почасног звања Архонт отвореног приступа на Универзитету у Београду, које додељује Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“.

Ментор

Кандидат

проф. др Марко Пишев

Владимир Марковић
бр. индекса 2/2024

Мастер академске студије
Религија у друштву, култури и европским интеграцијама

Наслов тезе:
Схватање верског синкретизма у светлу критике културализма

Кандидат: Владимир Марковић, бр. индекса 2/2024

Ментор:

др Марко Пишев, ванредни професор

Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Комисија:

др Данијел Синани, редовни професор

Универзитет у Београду – Филозофски факултет

др Марко Вековић, ванредни професор

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука

Изјава о академској честитости

Владимир Марковић, 2/2024

Својим потписом гарантујем да ћу се у току студија, а нарочито у току израде мастер рада, у потпуности уздржати од плагирања, односно копирања туђих идеја и њиховог презентовање као сопствених, без одговарајућег признавања ауторства.

Разумем да копирање туђих идеја може бити извршено из књига и часописа и података који могу бити представљени у табелама, дијаграмима, дизајну, плановима, фотографијама, филму, музици, формулама, вебсајтовима, компјутерским програмима и на други начин. Јасно ми је да плагијат такође укључује и представљање, употребу и дистрибуирање рада предавача или других студената као сопствених.

Свестан сам да намерним присвајањем идеја других и приказивањем као сопствених чиним повреду Закона о ауторском и сродним правима, као и других закона и одговарајућих аката Универзитета у Београду.

У Београду, 7. 7. 2026. године

потпис студента